

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVIII,
nr. 582
Marți, 10
martie
1992
4 pagini
5 lei

Duhul tutelar

O ceremonie realmente excepțională a reunit, la sfârșitul săptămânii trecute, vîrurile puterii statale, politice și ecleziastice românești: întîmpinarea rămașitelor pămîntești ale lui Nicolae Titulescu, aduse din Franța, spre a fi reinhumate, conform ultimei sale dorințe exprimate, în pămîntul Patriei, la Brașov. Un om politic de o mare suprafață intelectuală, un român de ale cărui nume, demersuri, inteligență și instinct politic se leagă toate încercările și reușitele întru statornicirea duhului păcii în Europa și în lumea interbelică. Căci dacă oricărui din mai-marilor marilor ori micilor puteri

EDITORIALUL ZILEI

europene, care au „vislit” pe crestele valurilor înspumate ale istoriei acelor ani, li se poate reproșa, într-un caz, ori în altul, inconsecvența și partipris-ul național, numelui diplomatului român nu i se poate atăsa decît chintesenta celor mai nobile intenții pacifiste menite să croiască o lume a eternei bune înțelegeri între națiuni și țări. Nicolae Titulescu însuși a exprimat acest crez al său, extrăgîndu-l din cele mai adînci resorturi morale ale istoriei neamului său. Iată-l: „Istoria României este istoria care începe. Prea multe veacuri de suferință au plămădit sufletul românesc pentru ea l să nu proiecteze spre viitor — în virtutea unui drept de compensație naturală — comandamentele instinctului său de justiție”.

... Osemintele unui mare român vor fi depuse în epicentrul rotundului românesc, iar duhul său tutelar va filia de-a pururi spre a-i veghea veșnicia și a îndrepta gîndurile tuturor fiilor acestuia.

Simți-i-vor toți cei ce fac politică românească astăzi comandamentele și îndreptările și vegherile? Mai ales în politică internă. Să le ajute Dumnezeu!

TRIBUNA

Din viața creștină

Zilele trecute, în Sibiu, a sosit o delegație a Consiliului Ecumenic Bisericesc alcătuită din: mitropolit Emiliano Timiadis din Grecia, episcop Andreias Aarflot (Norvegia), Rev. Jean Mailand (Anglia), Prof. Tarek Miti (Liban) și pastor Jacques Maury. În lipsa Mitropolitului Ardealului, delegația a fost primită de Arhidiacon Voicu Constantin, decanul Facultății de Teologie. Oaspeții au vizitat Capela, Biblioteca, Sala de manuscrite și carte veche, Aula, cîț și Catedrala ortodoxă.

Adrian POPESCU

Industria la răscruce S.C. FLARO S.A. în așteptarea... privatizării (II)

■ reticența străinilor față de societățile cu capital de stat — o realitate ■ rețehnologizarea cu forțe proprii este acum imposibilă ■ în schimb, se face reorganizarea activității pentru a se adapta ușor economiei de piață ■

Așadar, să vedem în continuare care sînt alte motive care întîrzie scoaterea la vînzare a acțiunilor de la S.C. FLARO S.A. În mod cert, sînt cîteva elemente care particularizează această societate comercială în „peisajul” industrial românesc. În primul rînd, unicitatea produselor sale, cu foarte timizi concurenți (în ceea ce privește producția de șurubelnițe, pioane și cîteva sortimente de ace de cusut mecanic). Deci, frică de o concurență serioasă deocamdată nu există. Apoi, există marea diversitate a produselor realizate, care i-a și... speriat (într-un fel) pe oamenii de afaceri

străini, neobișnuiți cu un asemenea „conglomerat”, și chiar pe experții firmei belgiene specializată în privatizare. Totuși, nu se poate pune problema că n-ar exista străini interesați să cumpere acțiuni, sau să constituie societăți mixte, însă toți manifestă reticență față de societățile cu capital de stat. Și de capital străin este mare nevoie pentru rețehnologizare, pe care actualul „patron”, statul, nu mai poate (sau nu mai vrea) să o facă. Cu actualele fonduri de investiții; la prețurile utilajelor moderne de astăzi este imposibil să se înceapă o asemenea acțiune. Dar rețehnologizarea se impune, pe de o parte, pentru că industria textilă românească — de care este strîns legată „Flaro” — va trăi și în viitor. Pe de altă parte,

(continuare în pag. a III-a)
Nicolae ACHIM

Medias Drama cotidiană a laptelui

Pentru medieșeni cea mai ardentă dintre grijile cotidiene pare a fi procurarea laptelui. Li apucă îngrijorarea, nervii și năbădăile pe bieții oameni cînd așteaptă ore în șir la coadă sosirea laptelui, iar responsabilii de magazine le „trînesc” în față cite un anunț gen „lăptele primit este restanță pentru abonați”.

Un asemenea afiș (scris frumos, e drept) ne-a întîmpinat și pe noi — doamna Doina Știrbu — șefa Corpului de Control Comercial al Primăriei și subsemnatul — în ziua

Ancheta TRIBUNEI

de marți, 3 martie a.c. la magazinul 27 din cartierul Gura Cîmpului.

Trebuie să precizăm pentru cititorii noștri că unitățile comerciale medieșene vînd laptele către populație după următorul program: luni, miercuri și vineri — numai pentru abonați, iar marți, joi și sîmbătă — la liber. Și, cum dracul nu doarme (ca să nu spunem că a întărcat... Bălaia) laptele pentru abonați sosește (aproape de regulă) în zilele cu vînzare liberă, generînd scandal și furii îndreptățite. Responsabila magazinului, Viorica Strava, ne spune că luni nu a primit laptele pentru abonați, iar cele 15 grătare (180 litri lapte) primite azi, 3 martie, sînt rezervate abonaților. Crede că 960 de litri la vînzare liberă ar fi suficienți pentru o aprovizionare ritmică, corespunzătoare a celor 5.800 de cetățeni arondați acestui magazin.

La magazinul 4 (același cartier) responsabilă Ana Frățilă, situația este identică: „sîmbătă, 29 februarie, din ce-

(continuare în pag. a III-a)

Ioan VIDRIGHIU

Ședință de lucru

Ieri, după-amiază, la Primăria municipiului Sibiu a avut loc o întîlnire între conducerea primăriei și directorii unităților economice — societăți comerciale sau regi autonome — cu care primăria a colaborat sau le-a avut în subordine. Este vorba despre: S.C. Străzi și Poduri S.A., S.C. Salubris S.A., S.C. Domeniul Public S.A., R.A. Gospodărie comunală, Agenția apă-canal, Agenția fond locativ și R.A. Tursib. Au mai fost invitați comandantul Poliției municipale și șeful Serviciului circulație, șefii unor servicii din cadrul Primăriei, ziariști.

(În ziarul de mîine vom veni cu detalii).
(A.N.)

Dosarele Revoluției sibiene

Post-scriptum la „PROCESUL CELOR 7” — adevărul refuză să iasă la suprafață... (V)

NICU SILVESTRU — mr. (r.). Cu privire la declarația dată de lt. col. Dragomir Aurel și citită în timpul procesului (de fapt, principalul act acuzator al Procuraturii) precizez, onorată instanță, că este o declarație mincinoasă, plină de neadevăruri. Acesta mă acuză că „nu am ordonat, în ziua de 22 decembrie 1989, subordonaților să nu mai facă uz de armă, cu toate că el mi-a cerut acest lucru”. Este o afirmație complet neadevărată, întrucît, imediat după ce s-a tras primul foc de armă, acesta a dispărut din U.M. 01512. Cu toate că, așa după cum am mai subliniat, imediat după ce am fost arestat am cerut, de mai multe ori, să vorbesc cu el, nu am reușit, spunîndu-mi-se fie că nu este în unitate, fie că nu are timp...

O declarație la fel de neadevărată este cea a col. Israil Mircea, ofițer la U.M. 01512, care, sub prestare de jurămint, a declarat că „în ziua de 22 decembrie 1989, în jurul orei 12, m-a reîn-

PĂLTINIȘ '92

Bucurie, zăpadă, soare, au fost cele trei simboluri sub care s-au desfășurat „Serbările zăpezii”, sîmbătă și duminică la Păltiniș.

Coborîrea cu torțe noaptea (în memoriam Jimmy Meltzer), trecerea unui convoi pe la vama turcească, „degustarea” crenvurștilor și clătitelor, „salvarea” din telescaun, transportarea de Salvamont a trei „accidentați” și alte momente au completat spectacolul de culoare și lumină al serbărilor.

Foto: Andrei BUTA

nit în curtea U.M. 01512, mai era însoțit de două cadre și întrebîndu-ne cine a dat ordin să tragă, am răspuns „că eu am dat un asemenea ordin”. Rog onorata Curte supremă să observe că, reaudit fiind în fața instanței, acesta a arătat că ora la care m-a reînținut a fost 13 și era singur. De ce nu mai era ora 12 și cine i-a spus că eu eram încă în Comandamentul U.M. 01512 și nu începuse focul? Și de ce, oare, au „dispărut” cele două persoane care îl însoțeau, cum afirmase în prima declarație? Nu cumva acele două persoane au refuzat, mai apoi, să facă jocul murdar al inscenării judiciare, al declarațiilor mincinoase?! De asemenea, mr. Ghinea Nicolae, ofițer la U.M. 01512, fiind audiat în instanță a declarat că el, împreună cu alte cadre din respectiva unitate, m-au arestat în ziua de 22 decembrie 1989, imediat ce am ieșit din Comandamentul școlii și că col. Israil Mircea nu era de față... Martori că nu m-am întîlnit să discut

cu col. Israil sînt lt. col. Petrișor Theodor, Negrea Valeriu, personal civil din amintita unitate militară, și lt. Ene Cristian de la Grupul de pompieri Sibiu.

În timpul procesului de la Sibiu toți inculpații și apărătorii lor au cerut insistent, în toate ședințele de judecată, inclusiv în ziua pronunțării sentinței, ca principalul martor al acuzării, lt. col. Dragomir Aurel, să fie prezent și pentru audiere. Inițial, U.M. 01512 a remis instanței o adresă în care s-a afirmat că acesta este plecat în misiune în străinătate (?), ca apoi, dintr-o altă adresă, să reiasă că Dragomir este internat la București, într-un spital de specialitate, suferind de afecțiuni neuro-psihice, fapt pentru care nu poate fi prezent la proces... Cui au folosit aceste „manevre”? Afliării adevărului despre eveni-

(continuare în pag. a II-a)

A consemnat,
Lucian JIMAN

Tuturor mamelor, cu dragoste

Duminică, 8 Martie, de Ziua Mamei, ziua celor care ne-au dat darul neprețuit al vieții, ziua celor care cu dragoste și suflet veghează asupra copiilor mici sau... chiar bunici. În această zi, copiii ocrotiți în Casa de copii preșcolari Sibiu,

prin serbarea lor au transmis tuturor mamelor din lume mesajul lor de mulțumire, și, înainte de toate, au mulțumit „mamelor” care îi îngrijesc și instruiesc.

Foto: Fred NUSS

Scorei — 600

Un sat — un om — o istorie

Profesorul pensionar Gavrilă Popa din Scorei este binecunoscut cititorilor noștri pentru pasiunea sa consumată în domeniul cercetării și studiilor istorice locale, precum și în acela al ocrotirii berzel. Pe vremea când era profesor director al Școlii generale Scorei a inițiat și condus cercul școlar de istorie locală — primul de acest fel din județ și poate chiar din țară —, a înființat un muzeu școlar de istorie și etnografie. Săpăturile arheologice efectuate împreună cu copiii de școală în hotarul localității și în satele învecinate Sărata și Colun au scos la iveală unelte de piatră și ceramică ce atestă existența omului pe aceste locuri încă din urmă cu 4500 de ani. De fapt, toate aceste cercetări — natural, plus cele personale care s-au întins pe o perioadă îndelungată — le-a adunat într-o monografie — „Scorei — veche vatră românească din Țara Făgărașului”, lucrare realizată după toate rigorile științifice dar care, din nefericire, în ciuda eforturilor și zăbaterilor profesorului, a rămas nepublicată.

Profesorul ne-a semnalat faptul că în acest an — potrivit calendarului, stil nou — se implinesc 600 de ani de la prima atestare documentară a localității Scorei. Este vorba de un hrisov domnesc dat de Mircea cel Bătrîn, domnul Țării Românești, prin care dăruiește egumenului Stanciu și fratelui acestuia întreg hotarul satului Scorei. Documentul delimitează hotarul respectiv, oferind și denumirea miezului existent la vremea respectivă, denumiri românești păstrate și folosite pînă în zilele noastre. Desigur, data care ne atestă împlinirea a 600 de ani nu corespunde cu începuturile Scoreiului pentru că tocmai hrisovul la care ne-am referit menționează și „Scoreiul cel Bătrîn”, denumire folosită și astăzi. De asemenea, satul păstrează numeroase toponime latine: Tera, Dealul Terii, Fintina fierului, Căraea stînil, La Olt, Fintina teiului etc. ce atestă latinitatea noastră, vechimea și continuitatea de viață pe aceste meleaguri.

600 de ani reprezintă o vîrstă venerabilă. Modest, profesorul ne-o semnaleză. S-ar cuveni însă cinstită, pe măsura răsplatelor ce ar merita-o, în această vară, printr-o întâlnire a fiilor satului, o sesiune de comunicări științifice. Ca o datorie față de istorie, de memoria timpului în care ne regăsim.

Ion Onuc NEMES

Simfonia „Ceasornicul”

La pupitrul orchestrei simfonice a Filarmonicii din Sibiu, dirijorul clujean Florentin Mihăescu și-a început programul din 5 martie cu Adagio pentru orchestră de coarde de Samuel Barber într-o execuție remarcabilă. Pulsatia ritmică lejeră, ca și efectele de forte și piano bine marcate au contribuit la plasarea acestei lucrări în cadrul stilistic adecvat, fiind reprezentativă pentru creația compozitorului american născut la Westchester, Pennsylvania, în 1910, autor al mai multor lucrări simfonice, concerte instrumentale, muzică vocală, de balet și opere etc.

Prezent la Sibiu, în ultima perioadă în fiecare stagiune, tînărul violonist Mircea Călin a prezentat publicului meloman frumoase variante interpretative ale celor două concerte pentru vioară ale lui Niccolò Paganini — în re

major și minor —, Rapsodia I pentru vioară și orchestră de Béla Bartók, Concertul pentru vioară, contrabas și orchestră de G. Battesini, pentru ca în programul din această seară să evolueze în Concertul pentru vioară și orchestră în re minor op. 22 de Henric Wieniawski, o lucrare remarcabilă prin claritatea și transparența scriiturii violonistice, bogăția inspirației, sinceritate și expresivitate. Mircea Călin s-a dovedit a fi un artist desăvîrșit, cu excepționale însușiri. Aleasa sa muzicalitate, căldura și puritatea sunetului, în special în partea

a doua, Romanță, lirismul vibrant al frazării, delicatețea unor momente, forța și tensiunea altora, dar și dezvoltarea din strălucitorul rondou vin să contureze imaginea vie a manierei interpretative a experimentatului violonist.

În partea a doua a programului am audiat Simfonia nr. 101 în re major „Ceasornicul” de Joseph Haydn, făuritor al școlii muzicale clasice vieneze, unul dintre cei mai fecunzi și mai influenți compozitori de la sfîrșitul veacului al XVIII-lea. Succesul de care acest opus se bucură dintotdeauna este rodul unei munci de creație pasionate și dificile. Temele sprintare din Presto, tic-tacul din Andante, atmosfera sărbătorească din Allegretto, mișcarea de o excepțională forță din final creează un tot unitar de un interes muzical deosebit.

Nicolae SCUTEA

Însemnări din sala de concert

eze în Concertul pentru vioară și orchestră în re minor op. 22 de Henric Wieniawski, o lucrare remarcabilă prin claritatea și transparența scriiturii violonistice, bogăția inspirației, sinceritate și expresivitate. Mircea Călin s-a dovedit a fi un artist desăvîrșit, cu excepționale însușiri. Aleasa sa muzicalitate, căldura și puritatea sunetului, în special în partea

Se fură un pod!

...Că, după Revoluția din decembrie 1989, furturile au cunoscut o teribilă recrudescență este, spre dezonorarea societății românești, o realitate arhicunoscută. Se fură, cu o incredibilă înverșunare, de peste tot. Orice. Poliția face cu greu față, chiar dacă, mai devreme sau mai târziu, parte din hoți sînt prinși și deferiți justiției. Explicațiile sînt multe și diverse, dar nu ne-am propus ca, în aceste rînduri, să deslușim hățișul motivațiilor acestei incriminante plăgi a societății noastre.

Iată un caz, oarecum neobișnuit. Podul gării — viaductul,

— SEMNAL —

cum îi zic mulți sibiieni —, care leagă orașul cu cartierele Lazaret și Gușterița, are o vechime de peste 100 de ani. De cîtva vreme, necunoscuți au început să demonteze (să fure, deci) balustradele metalice. „La zi”, podul a fost „văduvit” de 18 segmente de balustradă, existînd pericolul unor accidente. Credem că Primăria ar trebui degrabă să completeze balustradele, pentru preîntîmpinarea eventualelor accidente. Cum, dealtfel, s-ar impune ca Poliția să facă niște raiduri nocturne în zonă, pentru că hoții, cu siguranță, operează la adăpostul nopții, nefiind exclus ca făptașii să fie prinși asupra faptului. În ce ne privește, sperăm că hoții nu vor citi semnalul nostru...

Lucian JIMAN

Taberele sibiene

Își așteaptă elevii

Aflăm de la dl. Silviu Bogdan, directorul Administrației Taberelor școlare Sibiu că în perioada 28 martie — 3 aprilie, respectiv 4—10 aprilie, elevii sibiieni aflați în vacanța de primăvară sînt așteptați în taberele de la Păltiniș (cu o capacitate de 110 locuri) și Șanta (160 locuri).

Înscrierile se fac prin intermediul profesorilor de educație fizică și sport din școli și licee. Transportul elevilor se face cu autobuzul. Prețul unei serii de 7 zile este de 1750 lei.

Practicarea schiului, excursii, seri distractive, jocuri, surprizele organizatorilor — iată cîteva argumente care pledează convingător pentru participarea elevilor la aceste tabere.

Orele 13—14: Știri, Muzică, Clubul Femina; 22—23 — Știri și muzică; 23—24 — Emisiune pentru tineret „Let's Have a Party”

Dosarele Revoluției sibiene

(urmare din pag. 1)

mente tragice de la Sibiu? În nici un caz!

Cert este, onorată instanță supremă, că nouă, inculpaților, dar și apărătorilor noștri, în acest mod ni s-a refuzat dreptul procedural de a pune cuvenitele întrebări martorului-cheie al procesului ce pe nedrept ni s-a intentat. Și, pentru aflarea adevărului despre singeroasele evenimente din Sibiu, dar și a adevărații-

lor vinovați de omorurile săvîrșite, noi aveam pregătite o serie de întrebări, nu pentru a ne disculpa, ci pentru a se afla ceea ce toți sibiienii dorreau: adevărul despre Revoluția sibiiană! Cu permisiunea dumneavoastră, am să sintetizez parte din aceste întrebări, la care trebuia să răspundă, lt. col. Dragomir Aurel și, în ultimă instanță, însăși instanța de judecată care ne-a condamnat...

(va urma)

Festivalul de umor cazon „PODUL MINCIUNILOR”

Cercul Militar Sibiu organizează în zilele de 18 și 19 aprilie a.c., ediția a II-a a Festivalului de umor cazon „Podul Minciunilor”.

La Secțiunea I — CREATIE — organizată pe trei subsecțiuni: literatură satirico-umoristică; epigrame și grafică satirico-umoristică pot participa creatori profesioniști și amatori din armată și din afara acesteia, care abordează subiecte cazone.

Fiecare autor poate trimite un număr nelimitat de lucrări

de grafică (dimensiuni minime: 12 x 18 cm), maximum cinci creații literare (care să nu depășească, fiecare în parte, 4 pagini dactilografiate) și 20 epigrame.

Lucrările literare nu vor fi semnate, ci vor purta un motto, înscris, de asemenea, pe un plic închis, unde se vor găsi: numele real al autorului, adresa, vîrsta și ocupația.

În afara premiilor în bani și obiecte oferite de instituția organizatoare și sponsorii festivalului, cele mai bune lu-

crări vor fi publicate în presa militară și civilă.

Lucrările vor fi trimise în plic sau prin colet postal pe adresa Cercului Militar, B-dul Victoriei nr. 3—5, cod 2400 — Sibiu, pînă cel tîrziu în 31 martie a.c. (data poștei).

Secțiunea a II-a — INTERPRETARE (grupuri de satiră și umor, precum și interpreți individuali) este rezervată în exclusivitate studenților și elevilor din instituțiile de învățămînt ale M.Ap.N. și M.I.

Informații suplimentare la telefon 924/14427.

